สำนักงานอนุญาโตตุลาการ สมาคมประกันวินาศภัย
223 ซอยร่วมฤดี ถนนวิทยุ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร 10330

ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 6823/2550
ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 3751/2551

วันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ.2551

บริษัท ส.ประกันภัย จำกัด (มหาชน) ผู้เสนอข้อพิพาท
ระหว่าง
บริษัท ล.ประกันภัย จำกัด คู่กรณี

เรื่อง ประกันภัยรถยนต์

อนุญาโตตุลาการได้พิจารณาข้อพิพาทเรื่องนี้แล้ว มีคำชี้ขาดดังต่อไปนี้ ผู้เสนอข้อพิพาทเสนอข้อพิพาทว่า ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยรถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียน กนง-476 อุตรดิตถ์ คู่กรณีรับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน กข-8407 เพชรบูรณ์ เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2548 เวลาประมาณ 23.20 นาฬิกา ผู้ขับรถจักรยานยนต์คันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้ขับรถไปตามทางหมู่ที่ 4 ตำบลบางกอก อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ ผู้ขับรถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้ขับรถไปในถนนเดียวกันโดยประมาทเฉี่ยวชนรถจักรยานยนต์คันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้ทำให้ผู้ขับรถจักรยานยนต์ได้รับบาดเจ็บผู้เสนอข้อพิพาทได้จ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บจำนวน 15,000 บาท อันเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นตามกฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ขอให้คู่กรณีในฐานะผู้รับประกันภัยไว้จากผู้ประมาททำละเมิดชำระเงินจำนวนดังกล่าวพร้อมด้วยดอกเบี้ยแก่ผู้เสนอข้อพิพาท

คู่กรณียื่นคำคัดค้านว่าเหตุไม่ได้เกิดจากความประมาทของผู้ขับรถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้และคู่กรณีไม่ได้รับประกันภัยรถคันที่ผู้เสนอข้อพิพาทกล่าวอ้าง ขอให้ยกคำเสนอข้อพิพาทเสีย

ในชั้นพิจารณา กำหนดประเด็นข้อพิพาทเรื่องคู่กรณีรับประกันภัยไว้หรือไม่ คู่กรณีประมาทหรือเปล่า

ทางพิจารณาผู้เสนอข้อพิพาทนำสืบว่า เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2548 เวลา 23.20 นาฬิกา ผู้ขับรถจักรยานยนต์คันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้ขับรถไปตามถนนในหมู่บ้าน หมู่ที่ 4 ตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ผู้ขับรถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้ขับรถไปโดยประมาทขับด้วยความเร็วสูง หยุดรถไม่ทันชนท้ายรถจักรยานยนต์คันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้ทำให้ผู้ขับรถบาดเจ็บผู้เสนอข้อพิพาทได้จ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บไปแล้วจำนวน 15,000 บาท อันเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นตามกฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ได้แจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจไว้ตาม

เอกสารหมาย ส. 1 พนักงานสอบสวนลงความเห็นว่าเหตุเกิดขึ้นเพราะความประมาทของผู้ขับรถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้ตามเอกสารหมาย ส. 2

คู่กรณีนำสืบว่าเอกสารหมาย ส.1 ไม่มีระบุข้อเท็จจริงว่าเหตุเกิดขึ้นอย่างไร รถคันไหนเป็นฝ่ายผิด เอกสารหมาย ส.2 พนักงานสอบสวนมีแต่ความเห็นควรฟ้องแต่ไม่ปรากฏคำสั่งของพนักงานอัยการว่ามีคำสั่งฟ้องหรือไม่ ไม่มีการเรียกค่าสินไหมทดแทนไปยังผู้ขับรถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้แต่อย่างใด

พิเคราะห์แล้วในประเด็นข้อพิพาทเรื่องผู้ขับรถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้ประมาทหรือไม่นั้น ในข้อนี้ผู้เสนอข้อพิพาทนำสืบว่าผู้ขับรถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้ขับรถตามไปโดยประมาท ขับด้วยความเร็วสูง หยุดรถไม่ทัน ชนท้ายรถจักรยานยนต์คันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้ทำให้ผู้ขับรถได้รับบาดเจ็บได้แจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจไว้ตามเอกสารหมาย ส.1 พนักงานสอบสวนลงความเห็นว่าเหตุเกิดขึ้นเป็นเพราะความประมาทของผู้ขับรถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้ตามเอกสารหมาย ส.2 เห็นว่าการแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจปรากฏตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีเอกสารหมาย ส.1 พนักงานสอบสวนระบุว่าการสอบสวนได้ความว่ารถยนต์เฉี่ยวชนรถจักรยานยนต์แล้วหลบหนีไป ได้ตรวจสถานที่เกิดเหตุพบแผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์คันหมายเลข กข-8407 เพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นป้ายทะเบียนรถยนต์คันที่ชนรถจักรยานยนต์ตกหล่นอยู่ในที่เกิดเหตุ เห็นว่าพนักงานสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ในการสอบสวนหาความผิด เป็นผู้ใกล้ชิดกับเหตุที่เกิดขึ้น พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องส่งไปยังพนักงานอัยการปรากฏตามเอกสารหมาย ส. 1 และ ส.2 การนำสืบของผู้เสนอข้อพิพาทมีน้ำหนักน่าเชื่อว่าเป็นความจริง การนำสืบของคู่กรณีว่าตามเอกสารหมาย ส.1 ไม่มีระบุข้อเท็จจริงว่าเหตุเกิดขึ้นอย่างไร รถคันไหนเป็นรถคันไหนไม่บันทึกไว้ เอกสารหมาย ส.2 พนักงานสอบสวนมีแต่มีความเห็นควรฟ้องแต่ไม่ปรากฏคำสั่งของพนักงานอัยการ ข้อนำสืบของคู่กรณีไม่ชัดเจนว่าเหตุเกิดขึ้นไม่ใช่เพราะความประมาทของผู้ขับรถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้ เชื่อการนำสืบของผู้เสนอข้อพิพาทว่าเหตุเกิดขึ้นเป็นเพราะความประมาทของผู้ขับรถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้ สำหรับประเด็นข้อพิพาทในเรื่องคู่กรณีรับประกันภัยรถยนต์คันที่ผู้เสนอข้อพิพาทกล่าวอ้างหรือไม่นั้น ในข้อนี้ผู้เสนอข้อพิพาทระบุไว้ในคำเสนอข้อพิพาทว่ารถคันที่ไปชนรถจักรยานยนต์คันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้เป็นรถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้ และผู้เสนอข้อพิพาทนำสืบว่ารถยนต์คันที่ไปชนรถจักรยานยนต์เป็นรถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้ คู่กรณีหาได้นำสืบแก้ให้เห็นเป็นอย่างอื่น เชื่อการนำสืบของผู้เสนอข้อพิพาทว่าคู่กรณีรับประกัยภัยรถคันที่ไปชนรถตามที่ผู้เสนอข้อพิพาทกล่าวอ้าง ข้อพิพาทฟังได้ตามขอ

ชี้ขาดให้คู่กรณีชำระเงินจำนวน 16,593 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของเงินจำนวน 15,000 บาท นับถัดจากวันเสนอข้อพิพาทเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้เสนอข้อพิพาท กับให้คู่กรณีชำระค่าธรรมเนียม จำนวน 1,500 บาท แทนผู้เสนอข้อพิพาทด้วย ทั้งนี้ ภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับทราบคำชี้ขาดนี้เป็นต้นไป/.

อนุญาโตตุลาการ

สำนักงานอนุญาโตตุลาการ สมาคมประกันวินาศภัย
223 ซอยร่วมฤดี ถนนวิทยุ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร 10330

ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 6706/2550
ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 3755/2551

วันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ.2551

บริษัท น. ผู้เสนอข้อพิพาท

ระหว่าง

บริษัท ป.ประกันภัย จำกัด (มหาชน) คู่กรณี

เรื่อง ประกันภัยรถยนต์

อนุญาโตตุลาการได้พิจารณาข้อพิพาทเรื่องนี้แล้ว มีคำชี้ขาดดังต่อไปนี้ ผู้เสนอข้อพิพาทเสนอข้อพิพาทว่า ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยรถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียน มฉล-354 กรุงเทพมหานคร คู่กรณีรับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ตช-1758 กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2550 เวลาประมาณ 21.30 นาฬิกา ผู้ขับรถจักรยานยนต์คันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้ขับรถไปตามถนนราชพฤกษ์ ถึงที่เกิดเหตุบริเวณแยกหนองใหญ่ ผู้ขับรถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้ขับรถไปโดยประมาทชนรถจักรยานยนต์คันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้ได้รับความเสียหายต้องซ่อมเสียเงินไปจำนวน 2,592 บาท ขอให้คู่กรณีในฐานะผู้รับประกันภัยไว้จากผู้ประมาททำละเมิดชำระเงินจำนวนดังกล่าวพร้อมด้วยดอกเบี้ยแก่ผู้เสนอข้อพิพาท

คู่กรณียื่นคำคัดค้านว่าผู้เสนอข้อพิพาทไม่ได้รับประกันภัยรถจักรยานยนต์คันที่กล่าวอ้างความเสียหายของรถจักรยานยนต์ไม่เกินจำนวน 600 บาท ผู้เสนอข้อพิพาทยังไม่ได้ชำระเงินค่าซ่อมรถจึงยังไม่มีสิทธิที่จะเรียกเอาจากคู่กรณีได้ ขอให้ยกคำเสนอข้อพิพาทเสีย

ในชั้นพิจารณา กำหนดประเด็นข้อพิพาทเรื่องผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้หรือไม่ ค่าเสียหายมีเพียงไร และรับช่วงสิทธิแล้วหรือยัง

ในชั้นพิจารณาต่อมาคู่กรณีรับในประเด็นข้อพิพาทเรื่องผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้

ทางพิจารณาผู้เสนอข้อพิพาทนำสืบว่ารถจักรยานยนต์คันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้ถูกรถยนต์คันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้ชนได้รับความเสียหายตามภาพถ่ายเอกสารหมาย ส.1 นำรถไปซ่อมตามใบเสนอราคาเอกสารหมาย ส.2 ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้ได้รับรายงานเหตุที่เกิดขึ้น

บันทึกเหตุไว้ตามเอกสารหมาย ส.3 ได้ชำระเงินค่าซ่อมรถแล้วตามเอกสารหมาย ส.4 เจ้าหน้าที่ของคู่กรณีออกหลักฐานรับรองความเสียหายให้ไว้ตามเอกสารหมาย ส.5

คู่กรณีนำสืบว่ารถชนกันเจ้าหน้าที่ของคู่กรณีออกหลักฐานรับรองความเสียหายให้ไว้ตามเอกสารหมาย ส.5 ซึ่งระบุความเสียหาย 1 รายการคือไฟเลี้ยวหลังซ้ายแตกปรากฏตามภาพถ่ายเอกสารหมาย ส.1 รายการซ่อมรถตามเอกสารหมาย ส 2 ขอตัดรายการจานดิสเบรกหน้าและล้อแม็ก หน้าออกไป คู่กรณียอมรับได้เพียงจำนวน 700 บาทเท่านั้น

พิเคราะห์แล้วในประเด็นข้อพิพาทเรื่องค่าเสียหายมีเพียงไรนั้น ในข้อนี้ผู้เสนอข้อพิพาทนำสืบโดยมีใบเสนอราคาให้รายละเอียดในการซ่อมตามเอกสารหมาย ส.2 ผู้เสนอข้อพิพาทให้เหตุผลว่าเจ้าหน้าที่ของคู่กรณีออกหลักฐานรับรองความเสียหายมอบให้ไว้ตามเอกสารหมาย ส.5 ระบุแต่เพียง 1 รายการเท่านั้น ซึ่งตรงตามภาพถ่ายเอกสารหมาย ส.1 จริง แต่ช่างซ่อมพบความเสียหายต่อเนื่องคือจานดิสเบรกเพิ่มขึ้นรวมทั้งค่าแรงดัดล้อแม็กนีเซียมด้วย เห็นว่าการนำสืบของผู้เสนอข้อพิพาทมีเอกสารจากผู้ซ่อมประกอบและให้เหตุผลว่าความเสียหายต่อเนื่องซึ่งอาจเป็นจริงตามที่ผู้เสนอข้อพิพาทนำสืบ เอกสารหมาย ส.2 เป็นใบเสนอราคาซึ่งทำขึ้นจากผู้ซ่อมรถ เอกสารดังกล่าวทำขึ้นจากบุคคลภายนอกซึ่งไม่มีเหตุที่จะกล่าวไม่จริง ความเสียหายต่อเนื่องก็เป็นเหตุผลที่น่ารับฟังว่าจะเกิดขึ้นได้ การนำสืบแก้ของคู่กรณีในเรื่องนี้เป็นเพียงความเห็นว่าความเสียหายไม่น่าจะต่อเนื่องไปถึงจานดิสเบรกและล้อแม็กด้านหน้าได้ ข้ออ้างดังกล่าวไม่ชัดเจนพอที่จะปฏิเสธว่าความเสียหายไม่เกี่ยวเนื่องไปถึงความเสียหายด้านหน้าของรถ การนำสืบของคู่กรณีไม่อาจหักล้างการนำสืบของผู้เสนอข้อพิพาทได้ เชื่อว่าความเสียหายเป็นไปตามขอ สำหรับประเด็นข้อพิพาทเรื่องผู้เสนอข้อพิพาทชำระเงินค่าซ่อมรถแล้วหรือไม่ ในข้อนี้คงฟังได้ตามที่ผู้เสนอข้อพิพาทนำสืบโดยคู่กรณีไม่นำสืบให้เห็นเป็นอย่างอื่นว่าผู้เสนอข้อพิพาทได้ชำระเงินค่าซ่อมรถแล้ว ข้อพิพาทฟังได้ตามขอ

ชี้ขาดให้คู่กรณีชำระเงินจำนวน 2,422 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของเงินจำนวนดังกล่าวนับตั้งแต่วันที่ผู้เสนอข้อพิพาทได้จ่ายเงินไปคือนับตั้งแต่วันที่ 17 พฤษภาคม 2550 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้เสนอข้อพิพาท กับให้คู่กรณีชำระค่าธรรมเนียม จำนวน 1,500 บาท แทนผู้เสนอข้อพิพาทด้วย ทั้งนี้ ภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับทราบคำชี้ขาดนี้เป็นต้นไป/.

อนุญาโตตุลาการ

สำนักงานอนุญาโตตุลาการ สมาคมประกันวินาศภัย
223 ซอยร่วมฤดี ถนนวิทยุ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร 10330

ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 7045/2550
ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 4324/2551

วันที่ 29 เดือน สิงหาคม พ.ศ.2551

บริษัท ท.ประกันภัย จำกัด (มหาชน) ผู้เสนอข้อพิพาท

ระหว่าง

บริษัท ส.ประกันภัย จำกัด คู่กรณี

เรื่อง ประกันภัยรถยนต์

อนุญาโตตุลาการได้พิจารณาข้อพิพาทเรื่องนี้แล้ว มีคำชี้ขาดดังต่อไปนี้ ผู้เสนอข้อพิพาทเสนอข้อพิพาทว่า ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ศฮ-5875 กรุงเทพมหานคร คู่กรณีรับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ทย-6643 กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2549 เวลาประมาณ 6.00 นาฬิกา ผู้ขับรถยนต์คันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้นำรถไปจอดไว้ที่ลานจอดรถของอพาทเมนท์รัชดาซอย 5 แขวงบุคคโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ผู้ขับรถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้ขับรถไปในบริเวณเดียวกันโดยประมาทเฉี่ยวชนรถคันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้เสียหายต้องซ่อมเป็นเงินจำนวน 6,375 บาท ขอให้คู่กรณีในฐานะผู้รับประกันภัยไว้จากผู้ประมาททำละเมิดชำระเงินจำนวนดังกล่าวพร้อมด้วยดอกเบี้ยแก่ผู้เสนอข้อพิพาท

คู่กรณีไม่ยื่นคำคัดค้านแก้ข้อพิพาทภายในกำหนดและไม่มาในวันนัดพิจารณา ให้ถือว่าคู่กรณีไม่ติดใจแก้ข้อพิพาทนี้ ให้พิจารณาไปฝ่ายเดียว

ทางพิจารณาผู้เสนอข้อพิพาทนำสืบฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2549 เวลา 6.00 นาฬิกา ผู้ขับรถยนต์คันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้นำรถไปจอดไว้ที่ลานจอดรถอาคารอพาทเมนท์ถนนรัชดาภิเษก แขวงบุคคโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ผู้ขับรถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยไว้ขับรถเข้าไปในบริเวณดังกล่าวโดยประมาทปราศจากความระมัดระวัง เฉี่ยวชนรถคันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้เสียหายตามภาพถ่ายเอกสารหมาย ส.1 ได้แจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจไว้ตามเอกสารหมาย ส.2 นำรถไปซ่อมตามเอกสารหมาย ส.3 และ ส.4 ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้ตามเอกสารหมาย ส.5 คู่กรณีรับประกันภัยไว้ตามเอกสารหมาย ส. 6

พิเคราะห์แล้ว จากการนำสืบของผู้เสนอข้อพิพาทตามข้ออ้างเรื่องคู่กรณีเป็นผู้รับประกันภัยรถคันที่ไปชนรถคันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้นั้น ผู้เสนอข้อพิพาทอ้างส่งเอกสารหมาย ส.6 ซึ่งเจ้าหน้าที่ของบริษัท น.จำกัด ได้ระบุว่ารถคันที่ชนรถคันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยมีประกันภัยไว้ต่อบริษัทคู่กรณี เห็นว่าเป็นเอกสารที่ทำขึ้นโดยคู่กรณีไม่มีส่วนรู้เห็นรับรองเอกสารหมาย ส. 6 นี้แต่อย่างใด ไม่มีน้ำหนัก ไม่อาจฟังได้ว่าคู่กรณีรับประกันภัยไว้ ข้อพิพาทไม่อาจบังคับให้ตามขอ

ชี้ขาดให้ยกคำเสนอข้อพิพาท ค่าธรรมเนียมให้เป็นพับ.

อนุญาโตตุลาการ

สำนักงานอนุญาโตตุลาการ สมาคมประกันวินาศภัย
223 ซอยร่วมฤดี ถนนวิทยุ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 6792/2550
ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 4672/2551

วันที่ 18 เดือน กันยายน พ.ศ. 2551

บริษัท อ.ประกันภัย จำกัด ผู้เสนอข้อพิพาท
ระหว่าง
บริษัท ส.ประกันภัย จำกัด (มหาชน) คู่กรณี

เรื่อง ประกันภัยรถยนต์

อนุญาโตตุลาการได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว มีคำชี้ขาดดังต่อไปนี้ ผู้เสนอข้อพิพาทเสนอข้อพิพาทว่า ผู้เสนอข้อพิพาทเป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์ตู้คันหมายเลขทะเบียน วม-4608 กรุงเทพมหานคร ส่วนคู่กรณีเป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน บท-8629 ลพบุรี เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2548 เวลา 19.00 นาฬิกา ขณะนาย สช. ได้ขับรถคันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยมาจอดไว้ด้านหน้ารถฝ่ายผู้เสนอข้อพิพาท แต่ได้จอดไม่ระวัง ทำให้รถฝ่ายคู่กรณีไหลมาชนรถฝ่ายผู้เสนอข้อพิพาท หลังเกิดเหตุผู้ขับรถฝ่ายคู่กรณีได้ยอมรับผิด ต่อมาผู้เสนอข้อพิพาทนำรถเข้าซ่อมเป็นเงิน 39,208.72 บาท และจ่ายเงินค่าซ่อมแล้ว จึงรับช่วงสิทธิมาเรียกร้องเงินดังกล่าวจากคู่กรณี ขอให้ชี้ขาดให้คู่กรณีชำระเงินดังกล่าวพร้อมดอกเบี้ย

คู่กรณียื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ผู้เสนอข้อพิพาทไม่ได้รับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน วม-4608 กรุงเทพมหานคร ค่าเสียหายไม่เกิน 20,000 บาท และไม่อาจเรียกภาษีได้

ในวันนัดพิจารณา ได้กำหนดประเด็นข้อพิพาทว่า

1. ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน วม-4608 กรุงเทพมหานครหรือไม่
2. ค่าเสียหายมีเพียงใด

ผู้เสนอข้อพิพาทมีนาย จร.ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายประเมินราคาของผู้เสนอข้อพิพาทมาสืบว่า ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน วม-4608 กรุงเทพมหานคร ตามกรมธรรม์เอกสารหมาย ส.1 เกิดเหตุเรื่องนี้รถฝ่ายคู่กรณีจอดอยู่ด้านหน้ารถฝ่ายผู้เสนอข้อพิพาท แต่ได้ขับถอยหลังมาชน และมีการยอมรับผิดไว้ตาม ส.2 รถคันนี้ไม่ได้ประกันภัยไว้กับบริษัทศรีอยุธยาประกันภัย แต่ประกันภัยไว้กับคู่กรณี ต่อมาผู้ขับฝ่ายผู้เสนอข้อพิพาทได้แจ้งอุบัติเหตุต่อผู้เสนอข้อพิพาทและนัดมาเปิดเคลมที่อู่ ส.และอู่ได้เสนอราคามาตาม ส.3 ผู้เสนอข้อพิพาทคุมราคาค่าแรงเหลือ 5,800 บาทหักภาษี

แล้วเหลือ 5,420 บาท ผู้เสนอข้อพิพาทจัดซื้ออะไหล่ให้อู่ตาม ส.4 โดยหักภาษีแล้วเหลือ 31,223 บาท รวมเป็นเงินทั้งหมด 36,643 บาท ผู้เสนอข้อพิพาทจ่ายค่าแรงแล้วตาม ส.5 โดยอู่ถ่ายภาพก่อนและขณะซ่อมไว้ตาม ส.6 แต่ผู้ขับฝ่ายผู้เสนอข้อพิพาทแจ้งรายการความเสียหายในเบื้องต้นไว้ 2 รายการ เมื่อไปคุมราคาปรากฏว่าไฟหน้าขวาขาหัก เนื่องจากกันชนที่ถูกชนดันเข้ามาและกระจกยังมีรอยครูดเข้าเนื้อกระจก โดยลูกค้ายืนยันว่าเกิดจากอุบัติเหตุนี้จึงตกลงให้เปลี่ยน โดยอู่ขอจัดซื้อ แต่ผู้เสนอข้อพิพาทขอซื้อเอง เพราะมีส่วนลดมากกว่า อู่จะได้ส่วนลด 15 เปอร์เซ็นต์ แต่ผู้เสนอข้อพิพาทซื้อมีส่วนลด 23 เปอร์เซ็นต์และเป็นไฟซีนอล ซึ่งขายรวมกับกล่องควบคุมไฟที่อยู่กับตัวเสื้อไฟด้านหลัง เหตุที่ซื้อใหม่เพราะซ่อมไม่ได้และเป็นรถปีแรก

คู่กรณีมีนาย ก. ผู้รับมอบอำนาจมาสืบว่า ตามภาพถ่าย ส.6 ภาพที่ 1 รถฝ่ายผู้เสนอข้อพิพาทถูกชนตรงกันชนหน้าขวามีรอยบุบเข้าไป และเลยกันชนขึ้นไปจะเป็นไฟใหญ่หน้าแต่ตรงกันชนส่วนบนที่ติดกับไฟไม่เสียหาย ไฟใหญ่หน้าขวาจึงไม่น่าจะเสียหาย ส่วนภาพที่ 4 มีรอยครูดตรงด้านซ้ายลักษณะเฉียงขึ้นข้างบน หากดูความเสียหายตรงกันชนจะไม่สอดคล้องกัน ถ้ามีการชนตรงมุมกันชนขวาจะต้องมีรอยเฉียงเข้าไปด้านในตัวรถ แต่รอยเฉียงอยู่คนละทางคือเฉียงไปด้านนอก และถ้าเป็นรอยครูดจริงจะต้องมีรอยครูดเฉียงตรงรอยบุบด้วย จึงเป็นรอยครูดที่มีมาก่อน ดังนั้นต้องตัดรายการนี้ออก

พิเคราะห์แล้ว สำหรับปัญหาตามประเด็นข้อ 1 ที่ว่า ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน วม-4608 กรุงเทพมหานคร หรือไม่นั้น เห็นว่า เมื่อผู้เสนอข้อพิพาทมีกรมธรรม์ ส.1 มาอ้าง โดยมีการระบุวันคุ้มครองเริ่มต้นวันที่ 10 ตุลาคม 2548 สิ้นสุดวันที่ 10 ตุลาคม 2549 เกิดเหตุเรื่องนี้วันที่ 1 ธันวาคม 2548 โดยคู่กรณีไม่สืบหักล้างไว้ เช่นนี้ย่อมฟังได้ว่าผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยรถคันดังกล่าวในขณะเกิดเหตุเรื่องนี้ ปัญหาต่อไปได้แก่ประเด็นข้อ 2 ที่ว่า ค่าเสียหายมีเพียงใดนั้น ซึ่งปัญหานี้คู่กรณีมีข้อโต้แย้งรายการซ่อมเพียงรายการเดียว ได้แก่การเปลี่ยนไฟใหญ่หน้าขวา โดยที่ผู้เสนอข้อพิพาทมีนายจิระพัทธ์ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายประเมินราคาของผู้เสนอข้อพิพาทมาสืบว่า สาเหตุที่ต้องเปลี่ยนเพราะอู่ตรวจสอบแล้วเสนอเปลี่ยนมา เมื่อได้ไปดูเพื่อคุมราคาพบว่าขาหักและมีรอยครูดตรงกระจกเข้าเนื้อ เพราะเมื่อกันชนถูกชนได้ดันเข้าไปทำให้ขาหัก ส่วนรอยครูดลูกค้ายืนยันว่าเกิดจากอุบัติเหตุนี้จึงตกลงให้เปลี่ยนแต่เป็นไฟซีนอลซึ่งขายรวมกับกล่องควบคุมไฟที่ติดกับเสื้อไฟและเป็นรถปีแรก เห็นว่า ในเมื่อเกิดเหตุครั้งนี้รถฝ่ายคู่กรณีได้ถอยหลังมาชนด้านหน้ารถฝ่ายผู้เสนอข้อพิพาท การที่มุมกันชนหน้าขวาตามภาพถ่าย ส.6 ภาพที่ 1 มีรอยบุบยุบเข้าไปเป็นหลุมลึก แสดงว่ารถฝ่ายคู่กรณีจะต้องเอาส่วนที่แข็งและเป็นเหลี่ยมมาชนแรง จึงทำให้กันชนบุบลึกเป็นหลุมเข้าไปดังกล่าวได้ เมื่อส่วนของมุมกันชนที่ถูกชนจนบุบยุบเป็นเหมือนหลุมลึกเข้าไปจะต้องไปดันไฟหน้าที่อยู่เหนือมุมกันชนตรงที่มีหลุมลึกเล็กน้อยได้ขยับตัวหรือเคลื่อนได้ การที่ไฟหน้าถูกยึดติดไว้ในเบ้าไฟเมื่อถูกแรงชนย่อมจะทำให้ขาที่ถูกยึดไว้หักได้ ส่วนรอยครูดตรงนั้นก็น่าจะเกิดจากส่วนท้ายของรถฝ่ายคู่กรณีที่อยู่เหนือส่วนที่มาชนไปเฉี่ยวให้มีรอยครูดได้เช่นกัน โดยเฉพาะขาหักหากอู่ยังไม่รื้อก็จะไม่เห็น และยิ่งรอยครูดนั้นถ้าเป็นรอยครูดเล็กน้อยแต่ลึก หากไม่สังเกตุให้ดีขณะที่พนักงานตรวจสอบอุบัติเหตุออกตรวจอาจไม่เห็นได้เพราะเกิดเหตุมืดแล้ว และในทำนองเดียวกันการดูของอู่จะละเอียดกว่า ดังเหตุผลที่กล่าวนี่จึงพอให้น่าเชื่อว่าไฟใหญ่หน้าขาหักเสียหายดังที่นายจิระพัทธ์ยืนยัน ส่วนที่คู่กรณีมีนายกฤชมาอ้างนั้น แต่เป็นการอ้างจากการดูภาพถ่ายมิได้ดูของจริงเช่น

อู่ และก็เป็นเพียงความเห็นเท่านั้น จึงไม่พอฟังจะหักล้างเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้นได้ เมื่อเป็นความเสียหายต่อเนื่องถือว่าเป็นความเสียหายจากอุบัติเหตุนี้ที่คู่กรณีต้องรับผิด เมื่อไม่มีข้อต่อสู้รายการอื่นกันอีก คู่กรณีจึงต้องรับผิดใช้เงินค่าซ่อมซึ่งถือเป็นค่าเสียหายครั้งนี้จำนวน 36,643 บาท แก่ผู้เสนอข้อพิพาทพร้อมดอกเบี้ย แต่เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้เสนอข้อพิพาททวงถามให้คู่กรณีชำระหนี้เมื่อใด ยังถือไม่ได้ว่าคู่กรณีผิดนัดมาก่อนที่ผู้เสนอข้อพิพาทจะเสนอข้อพิพาท จึงให้รับผิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันเสนอข้อพิพาทเป็นต้นไป

ชี้ขาดให้คู่กรณีชำระเงินจำนวน 36,643 บาท แก่ผู้เสนอข้อพิพาทพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปีจากต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันเสนอข้อพิพาท (วันที่ 22 พฤศจิกายน 2550) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ กับให้ใช้ค่าธรรมเนียม 1,500 บาท แทนผู้เสนอข้อพิพาท โดยให้คู่กรณีชำระเงินดังกล่าวภายใน 1 เดือนนับแต่วันทราบคำชี้ขาด/.

อนุญาโตตุลาการ

สำนักงานอนุญาโตตุลาการ สมาคมประกันวินาศภัย
223 ซอยร่วมฤดี ถนนวิทยุ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 4073/2550
ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 4753/2551

วันที่ 22 เดือนกันยายน พ.ศ. 2551

บริษัท ว.ประกันภัย จำกัด ผู้เสนอข้อพิพาท
ระหว่าง
บริษัท จ.ประกันภัย จำกัด (มหาชน) คู่กรณี

เรื่อง พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

อนุญาโตตุลาการได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว มีคำชี้ขาดดังต่อไปนี้ ผู้เสนอข้อพิพาทเสนอข้อพิพาทว่า ผู้เสนอข้อพิพาทเป็นผู้รับประกันภัยรถจักรยานยนต์คันหมายเลขตัวถัง..... ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ส่วนคู่กรณีเป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์กระบะคันหมายเลขทะเบียน น-1732 ชลบุรี เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2548 เวลา 19.20 นาฬิกา ขณะนาย วร.ได้ขับรถยนต์คันที่คู่กรณีรับประกันภัยมาตามถนนสายหนองอิรุณ-บึงกระโดนมุ่งหน้าหนองซาก เมื่อขับถึงที่เกิดเหตุรถยนต์คันที่คู่กรณีรับประกันภัยได้ขับเปลี่ยนช่องทางมาตัดหน้ารถจักรยานยนต์คันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัย เป็นเหตุให้นาย วร. ผู้ขับรถฝ่ายผู้เสนอข้อพิพาทและนางสาว นภ.ผู้โดยสารมากับรถฝ่ายผู้เสนอข้อพิพาทได้รับบาดเจ็บ พนักงานสอบสวนได้ออกตรวจที่เกิดเหตุเห็นว่าเหตุเกิดจากความประมาทของผู้ขับรถฝ่ายคู่กรณี ต่อมาผู้เสนอข้อพิพาทได้จ่ายค่ารักษาพยาบาลของผู้ขับรถฝ่ายผู้เสนอข้อพิพาทเป็นเงิน 140 บาท และของผู้โดยสารเป็นเงิน 14,556 บาทรวมเป็นเงินทั้งหมด 14,704 (ที่ถูก 14,696 บาท) จึงขอใช้สิทธิไล่เบี้ยเงินดังกล่าวจากคู่กรณี ขอให้ชี้ขาดให้คู่กรณีชำระเงินดังกล่าวพร้อมดอกเบี้ย

คู่กรณียื่นคำคัดค้านว่า คู่กรณีมิได้รับประกันภัยรถยนต์กระบะอีซูซุทะเบียน น-1732 ชลบุรีในขณะเกิดเหตุ

ในวันนัดพิจารณา ได้กำหนดประเด็นข้อพิพาทว่า คู่กรณีรับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน น-1732 ชลบุรีในขณะเกิดเหตุหรือไม่

ผู้เสนอข้อพิพาทมีนางสาว ส. ผู้รับมอบอำนาจมาสืบว่า เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2548 เวลา 19.20 นาฬิกา ได้มีรถจักรยานยนต์ไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียนชนกับรถยนต์กระบะไม่ติดแผ่นป้าย วันรุ่งขึ้นผู้ขับทั้งสองฝ่ายมาพบพนักงานสอบสวน โดยนาย วป. รับว่าเป็นผู้ขับรถยนต์กระบะทะเบียน น-1732 ชลบุรี

และนาย วส รับว่าเป็นผู้ขับรถจักรยานยนต์หมายเลขตัวถัง ..... ซึ่งผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัยไว้ และนาย วป.ผู้ขับรถยนต์ยอมรับว่าเป็นฝ่ายประมาทและได้เปรียบเทียบปรับแล้วตามรายงานประจำวัน ส.1 เมื่อผู้เสนอข้อพิพาทจ่ายค่ารักษาพยาบาลของผู้ขับรถฝ่ายผู้เสนอข้อพิพาทและผู้โดยสารแล้ว ได้ตรวจสอบพบว่ารถยนต์คันหมายเลขทะเบียน น-1732 ชลบุรีประกันภัยไว้กับคู่กรณี โดยระบุเป็นทะเบียน บฉ-1732 ชลบุรี ตามข้อมูลประกันภัยรถยนต์ พ.ร.บ. เลขตัวถังตาม ส.2 ซึ่งรถคันนี้ปี 2541-2545 ประกันภัยไว้กับบริษัท อ. ประกันภัย จำกัด ใช้ทะเบียน พ-1732 ชลบุรี ในปี 2545-2546 ประกันภัยไว้กับบริษัท ม.ประกันภัย จำกัด ใช้ทะเบียน น-1732 ชลบุรี ในปี 2546-2547 ประกันภัยไว้กับบริษัท ท.ประกันภัย จำกัด (มหาชน) ใช้ทะเบียน บฉ-1732 ชลบุรี ปี 2548-2549 ประกันภัยไว้กับบริษัท ม.ประกันภัย จำกัดใช้ทะเบียน บฉ-1732 ชลบุรี ปี 2547-2548 ประกันภัยไว้กับคู่กรณีใช้ทะเบียน บฉ-1732 ชลบุรี เมื่อตรวจสอบไปทางบริษัท ม. ประกันภัย จำกัด ข้อมูลดังกล่าวตรงกับกรมธรรม์ของบริษัท ม. ประกันภัย จำกัด ส.3 ซึ่งในแต่ละปีรถคันดังกล่าวมีการระบุเลขตัวถังเดียวกันทั้งหมด

คู่กรณีมีนาย ปจ.ผู้รับมอบอำนาจมาสืบว่าตามรายงานประจำวันระบุว่ารถคันก่อเหตุเป็นรถยี่ห้ออีซูซุไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียนต่อมาผู้ขับรถคันก่อเหตุมาแจ้งต่อพนักงานสอบสวนว่ารถคันก่อเหตุหมายเลขทะเบียน น-1732 ชลบุรี ครั้นคู่กรณีตรวจสอบทะเบียนดังกล่าวไม่พบว่าประกันภัยไว้กับคู่กรณีจึงแจ้งให้ผู้เสนอข้อพิพาททราบตาม ค.1 แต่ผู้เสนอข้อพิพาทอ้างข้อมูลของบริษัท ท. จำกัด ตาม ส.2 แต่เป็นอีกทะเบียน เมื่อตรวจสอบใหม่จากเลขตัวถังพบว่ารถคันที่คู่กรณีรับประกันภัยมีหมายเลขทะเบียน บฉ-1732 ชลบุรี เป็นรถยี่ห้อมิตซูบิชิ เริ่มคุ้มครองวันที่ 28 กันยายน 2547 สิ้นสุดวันที่ 9 ตุลาคม 2548 แต่รายงานประจำวันระบุวันเกิดเหตุวันที่ 11 สิงหาคม 2548 แสดงว่ารถคันนี้ไม่มีการเปลี่ยนทะเบียน เมื่อคู่กรณีมีหนังสือติดต่อไปยังผู้เอาประกันภัยตาม ค.3 แจ้งว่ารถคันนี้ใช้อยู่จังหวัดปราจีนบุรีในไร่ ไม่เคยขับไปจังหวัดอื่น ผู้เสนอข้อพิพาททวงถามมา 1 ครั้งสามีผู้เอาประกันภัยแจ้งต่อผู้เสนอข้อพิพาทว่ารถคันนี้ไม่เคยไปใช้จังหวัดชลบุรีนับแต่ปี 2547 หลังจากนั้นก็เงียบหายไป

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงที่นำสืบรับกันฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2548 เวลา 19.20 นาฬิกา รถยนต์คันหมายเลขทะเบียน น-1732 ชลบุรี ได้ชนรถจักรยานยนต์คันที่ผู้เสนอข้อพิพาทรับประกันภัย ทำให้ผู้ขับรถฝ่ายผู้เสนอข้อพิพาทและผู้โดยสารมากับรถฝ่ายผู้เสนอข้อพิพาทได้รับบาดเจ็บเข้ารักษาพยาบาลเป็นเงิน 140 บาท และ 14,556 บาทตามลำดับรวมเป็นเงินทั้งหมด 14,696 บาท และผู้เสนอข้อพิพาทใช้ค่ารักษาพยาบาลจำนวนดังกล่าวแล้ว สำหรับปัญหาตามประเด็นข้อเดียวที่ว่า คู่กรณีรับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน น-1732 ชลบุรี ในขณะเกิดเหตุหรือไม่นั้น เห็นว่า แม้ข้อมูลประกันภัยรถยนต์ พ.ร.บ.ตาม ส.2 ตั้งแต่ปี 2541-2549 ในแต่ละปี จะระบุข้อมูลเป็นรถคันหมายเลขทะเบียน พ-1732 ชลบุรี บ้าง ทะเบียน น-1732 บ้างแล้ว และทะเบียน บฉ-1732 ชลบุรีไว้บ้าง กล่าวคือรถแต่ละคันจะมีหมวดอักษรต่างกันคือเป็น น พ และ บฉ แต่เลขทะเบียนและหมวดจังหวัดตรงกัน ในเมื่อปรากฏว่าในแต่ละหมวดอักษร หมายเลขทะเบียนและหมวดจังหวัดของแต่ละคันมีเลขตัวถังเดียวกัน จึงพอจะให้เข้าใจว่ารถในแต่ละคันเป็นรถคันเดียวกัน เมื่อวันเกิดเหตุเรื่องนี้เป็นวันที่ 11 สิงหาคม 2548 ระบุว่าประกันภัยไว้กับคู่กรณี แม้ว่าจะระบุเป็นหมวดอักษรว่า บฉ ไว้ก็ตาม ก็พอฟังได้ว่าคู่กรณีรับประกันภัยรถคันก่อเหตุทะเบียน น-1732 ชลบุรี ข้ออ้างของคู่กรณีหารับฟังหักล้างหลักฐานและเหตุผลข้างต้นได้ไม่

ดังนี้คู่กรณีจึงต้องรับผิดใช้เป็นค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายไปแล้วจำนวน 14,696 บาท แก่ผู้เสนอข้อพิพาท พร้อมดอกเบี้ย แต่เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้เสนอข้อพิพาททวงถามให้คู่กรณีชำระหนี้เมื่อใด ยังถือไม่ได้ว่าคู่กรณีผิดนัดมาก่อนที่ผู้เสนอข้อพิพาทจะเสนอข้อพิพาท จึงให้รับผิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันเสนอข้อพิพาทเป็นต้นไป

ชี้ขาดให้คู่กรณีชำระเงินจำนวน 14,696บาท แก่ผู้เสนอข้อพิพาทพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปีจากต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันเสนอข้อพิพาท (วันที่ 7 สิงหาคม 2550) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ กับให้ใช้ค่าธรรมเนียม 1,500 บาท แทนผู้เสนอข้อพิพาท โดยให้คู่กรณีชำระเงินดังกล่าวภายใน 1 เดือนนับแต่วันทราบคำชี้ขาด/.

อนุญาโตตุลาการ